

Notulen Statenvergadering van 7 oktober 2011

provinciaal blad 2011/98

INHOUDSOPGAVE
Notulen 7 oktober 2011

	Presentielijst	Pagina 5
1	Opening	Pagina 7
2	Vaststelling van de agenda voor deze vergadering	Pagina 7
3	Mededelingen	Pagina 7
4	Installatie Gouverneur drs. Th.J.F.M. Bovens	Pagina 7
5	Sluiting	Pagina 16

Presentielijst van de leden van Provinciale Staten van Limburg voor de vergadering van 7 oktober 2011

Voorzitter

Bilsen, L.G.P. van

Statengriffier

Braam, mevrouw drs. J.J.

Leden

Aasted-Madsen-van Stiphout, mevrouw J.D.M.,
Kerkrade
Akker, LL.M. J.P. van den, Maastricht
Beuken-Roeven, A.L.H. van den, Neeritter
Bosch, J.G.G., Kerkrade
Bosch, M.T., Heerlen
Bosman, C.G.L., Roermond
Brugman-Rustenburg, mevrouw C., Blitterswijk
Bus, drs. E.H.J., Heerlen
Coppus, T.H.C., Horst; fractievoorzitter
Dierks, W.A.E.,
Dijk, drs. P.H. van, Heerlen
Fijnje, D.F., Tegelen
Frische, drs. G.H.C., Maasbracht
Heemels, M.J.T., Herkenbosch
Helvert, drs. M.J.F. van, Susteren; fractievoorzitter
Hermans, L.J., Elsloo
Janssen, mr. P.G., Venlo
Kersten, drs. H.M., Venray; fractievoorzitter
Kirkels, A.W.P., Weert
Koppe, E.J., Brunssum; fractievoorzitter
Krabbendam, mr. G., Itteren
Leers-Poelmans, mevrouw drs. G.H.G., Maastricht
Leppers, dr. A.C.A., Melick; fractievoorzitter
Linden, J.H.C. van der, Eys
Mackus, H.J.H., Nederweert
Medendorp, mevrouw drs. W., Maastricht
Meerts, C.M.J.E.P., Beegden
Öztürk, S., Roermond
Prevoo, D.M.M.T., Sittard
Rewinkel, B.A.L., Landgraaf
Rey, J.F.B. van, Herten
Rijnsbergen, mevrouw M. van, Sittard
Roefs, drs. mevrouw C.W.J.M., Bergen
Soest, K.J.P. van, Venlo
Stassen, mevrouw L.J.A.J., Echt; fractievoorzitter
Steen, P. van der, Born
Sturtz, F.F.P.J.G., Schinveld
Titulaer, ir. M.J.J., Mheer
Tulder, mevrouw dr. M.A.T.M. van, Venlo; fractievoorzitter
Uringa, H.M.E.L., Bunde
Velden, mevrouw mr. J.L.S. van der, Venlo

Partij

Lid sinds

CDA 10.03.2011
VVD 10.03.2011
CDA 13.05.2011
PvdA 10.03.2011
PVV 10.03.2011
PVV 10.03.2011
GL 10.03.2011
SP 13.04.1999
SP 15.03.2007
PVV 12.09.2011
PvdA 20.03.2003
PVV 13.05.2011
CDA 20.03.2003
PVV 10.03.2011
CDA 10.03.2011
PVV 10.03.2011
CDA 10.03.2011
PvdA 10.03.2011
VVD 10.03.2011
VVD 20.03.2003
GL 10.03.2011
CDA 15.03.2007
50Plus 10.03.2011
CDA 13.05.2011
CDA 10.03.2011
PvdA 15.03.2007
VVD 13.05.2011
PvdA 10.03.2011
SP 15.03.2007
SP 10.03.2011
VVD 18.04.1995
SP 10.03.2011
PvdA 10.03.2011
PVV 10.03.2011
PVV 10.03.2011
VVD 10.03.2011
PVV 13.05.2011
CDA 20.03.2003
GL 15.03.2007
OSL 10.03.2011
VVD 10.03.2011

Afwezig

Verhoijzen, ing. M.L.M., Beringe	CDA	10.03.2011	
Voncken, M.M.W., Amstenrade	SP	10.03.2011	Afwezig
Wageningen, ir. J. van, Maastricht; fractievoorzitter	D66	10.03.2011	
Wijnands, ing. L.J.H., Maastricht	50Plus	10.03.2011	
Zijp, mevrouw M.F., Roermond	D66	10.03.2011	

Het college van Gedeputeerde Staten

Broeck, P. van der, Venray
 Janssen, bc A.E.P.J., Brunssum
 Krebber, dr. T.F.W.A., Maastricht
 Lebens, N.M.J.G., Sittard
 Verheijen, drs. M.L., Venlo

Notulist

J.P.P.A. Wijnen (Notuleerservice Nederland)

Sinds
 24.10.2008

PROVINCIALE STATEN VAN LIMBURG VERGADERING VAN 7 OKTOBER 2011

1. Opening

De voorzitter opent de vergadering om 15.15 uur.

De voorzitter: Ik open deze vergadering.

Aan het begin van deze vergadering, waarin wij samenkomen om de belangen van de provincie Limburg en haar inwoners te dienen, spreken wij de hoop uit dat onze arbeid vrucht zal dragen. Mogen wij kracht en inspiratie putten uit onze geloofs- en levensovertuiging met een juiste waardering voor elkaars mening. Dat is onze bede aan God of elkaar.

2. Vaststelling van de agenda voor deze vergadering

De voorzitter: De agenda is ongewijzigd.

3. Mededelingen

De voorzitter: Er zijn twee afmeldingen ontvangen, namelijk van de heer Voncken van de SP en van mevrouw Van Tulder van GroenLinks.

4. Installatie Gouverneur drs. Th.J.F.M. Bovens

De voorzitter: Geachte leden van Provinciale Staten, geachte leden van Gedeputeerde Staten, geachte aanwezigen. Ik heet u allen van harte welkom op deze buitengewone Statenvergadering. Een bijzonder woord van welkom wil ik richten tot onze nieuwe Gouverneur, de heer Bovens, en zijn echtgenote. Ook de aanwezige familie en vrienden, collega's, medewerkers, bijzondere genodigde en andere belangstellenden: van harte welkom.

Bij de opening van de buitengewone Statenvergadering zes jaar geleden, ter gelegenheid van de installatie van de heer Frissen tot Gouverneur van Limburg, begon mijn voorganger met de constatering dat een nieuwe Gouverneur niet geworven wordt met een paginagrote aansprekende advertentie in de dagbladen, maar met

een oersaai advertentie in de Staatscourant. Aan die traditie en procedure met de daaropvolgende gesprekken met de vertrouwenscommissie is in de afgelopen jaren niets veranderd. Echter, de procedure om te komen tot een opvolger van de heer Frissen kreeg op het eind een staartje dat niet in het belang zou kunnen zijn geweest van het behoud van het vertrouwen in elkaar en het aanzien van de Limburgse politiek in het algemeen en dat geen recht gedaan kan hebben aan de kandidaten. Ik betreur dat oprecht.

Op 20 april jl. stelden Provinciale Staten in hun vergadering de Profielschets Commissaris van de Koningin in Limburg 2011 vast en overhandigde deze aan de aanwezige minister Donner. De zoektocht naar de zestiende Gouverneur van Limburg kon beginnen. Op 10 juni jl. namen Provinciale Staten het besluit om de heer Bovens voor te dragen aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties voor de functie van Commissaris van de Koningin van Limburg. Na de formele benoeming door het Kabinet op 17 juni jl. en de beëdiging door Hare Majesteit de Koningin op 29 september jl. zijn we vandaag in vergadering bijeen voor de installatie van de heer Theo Bovens als nieuwe Gouverneur van de provincie Limburg. Ik nodig onze griffier, mevrouw Braam, uit om het Koninklijk Besluit van 20 juni jl. betreffende de benoeming van onze nieuwe Gouverneur voor te lezen.

Mevrouw Braam: Wij, Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, prinses van Oranje Nassau enz. enz. enz.

Op de voordracht van onze minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 17 juni 2011 nummer BK 1153404 Directoraat-generaal bestuur en koninkrijksrelaties, cluster politieke ambtsdragers Kabinet, gelet op artikel 61 van de Provinciewet, hebben goedgevonden en verstaan met ingang van 1 oktober 2011 te benoemen tot Commissaris van de Koningin in de provincie Limburg de heer drs.

Th.J.F.M. Bovens. Onze minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties is belast met de uitvoering van dit besluit.

's-Gravenhage, 20 juni 2011.

Was getekend, Beatrix.

De voorzitter: Geachte heer Bovens, beste Theo. Wat moet het benoemingsbesluit voor jou een teleurstelling geweest zijn, want hierdoor

was het onmogelijk geworden om sirremonie-meester en otoriteittoeker van de Tempeleers te worden. Maar het leven bestaat uit keuzes maken en jij had ervoor gekozen te gaan voor een nieuwe politieke uitdaging. Een politieke uitdaging waarvoor jij volgens de heer Van Zijl, waarmee je een aantal jaren hebt samengewerkt in de Raad voor Werk en Inkomen, bent geboren en zelfs sinds je tweede levensjaar op hebt zitten wachten. Je hebt zelf nadrukkelijk aangegeven dat je belangrijkste motivatie om Gouverneur te worden, voortkomt uit je passie voor het openbaar bestuur.

In de door Provinciale Staten vastgestelde profielschets werd, zoals eigenlijk altijd gebruikelijk is, weer gezocht naar het beruchte schaap met de vijf poten. Dat schaap bestaat natuurlijk niet en dat is maar goed ook. Want als dat schaap zou bestaan, zou dat in elk geval betekenen dat er tijdens de zwangerschap iets niet goed was gegaan.

Limburg ging op zoek naar een energieke bestuurder, een verbinder, een boegbeeld, een goed voorbereide, actieve en stevige voorzitter en iemand die de ambtelijke en politiek bestuurlijke integriteit bewaakt. Kortom, iemand die de grote opgave waarvoor de provincie Limburg de komende jaren komt te staan, zoals het opvangen van de gevolgen van de rijksbezuinigingen en de krimp, kan oppakken. Iemand die bijzondere uitdagingen in de vorm van projecten als Greenport, Brainport, Chemelotcampus en Healthcampus mede kan vormgeven en iemand die het ambtelijk apparaat naar een toekomstvaste organisatie kan omvormen. Wie sprak ook alweer over een schaap met vijf poten?

Daags nadat Provinciale Staten hun keuze van voordracht hadden gemaakt, opende een politiek commentaar in de regionale pers met de zin: "Met Theo Bovens krijgt Limburg een nieuwe Gouverneur die er zijn mag." Dat is iets waar je mee kunt beginnen. Zoals iedereen weet: een goed begin is het halve werk.

Beste Theo, als ik jouw persoonlijke kwaliteiten overzie en samenvat, dan ben je bovenal een verbinder, een samenbindende persoonlijkheid. Dat was een van de hoofdonderdelen van de profielschets. Je gaat altijd uit van het harmoniemodel en je streeft altijd naar consensus. Je bent geduldig in het zoeken en vinden van compromissen.

Die eigenschap heeft echter ook een keerzijde. Iemand de waarheid zeggen, kan dan iets zijn dat het liefst omzeild zou worden en snelheid en bepaalde zaken doorpakken, zou dan niet het sterkste punt kunnen zijn. Maar de vaardigheid om tegenstellingen te overbruggen tussen Provinciale Staten en Gedeputeerde Staten is van vitaal belang in het duale stelsel.

Politiek en bestuurlijk ben je gepot en gemazeld. Je hebt een ruime bestuurlijke ervaring, een brede maatschappelijke oriëntatie en een goed netwerk binnen en buiten Limburg. Of, zoals iemand zei: je bent wereldberoemd in Maastricht. In een sms-bericht zou nu na deze laatste opmerking een smiley met een knipoogje staan. Uit een voorval vorige week bleek overigens dat er buiten Maastricht nog werk aan de winkel is, zelfs in Meerssen. Toen jouw chauffeur, Martin, een keer niet kon, heeft een taxibedrijf uit Meerssen je opgehaald. De chauffeur vroeg of je naar de bestuursingang moest en of Frissen al afscheid had genomen. Toen jij dat bevestigde, vroeg de chauffeur of er al een nieuwe Gouverneur gevonden was en reageerde op jouw bevestiging met: "Toch zeker geine Hollender?" Hij was heel blij met jouw nee op deze vraag en zal waarschijnlijk pas na vandaag weten wie hij naar het Gouvernement heeft gebracht.

De afgelopen jaren ben je werkzaam geweest als voorzitter van het college van bestuur van de Open Universiteit en daarnaast ben je nog steeds actief als kroonlid van de Sociaal Economische Raad.

In de politieke lijn ben je in 1990 de jongste lijsttrekker ooit geweest van het CDA in Maastricht en via wethouder in Maastricht onder andere ook nog voorzitter van het CDA Limburg.

Je bent open en communicatief met gevoel voor humor. Wat dit laatste betreft spreekt Paul Prikken hier overigens over een typisch Maastrichtse humor, terwijl Paul Depla het heeft over een John Cleese-achtige humor. Je hebt een relativeringsvermogen, je bent geestig en je hebt een zekere lichtvoetigheid. Kortom, je bent volledig jezelf en authentiek.

Bij de kennismaking met de medewerkers gisteren wisselde je bijvoorbeeld steeds van sprekersgestoelte, zodat iedereen in de gehele zaal je goed kon bekijken. Nee, geen ijdelheid, niemand mocht last krijgen van het lange staan in dezelfde houding.

Sinds de opkomst van de televisie is het uiterlijk van politici steeds belangrijker en vaak door-slaggevend geworden. Iedereen voelt het al aankomen: de snor. Paul van der Steen constateert dat er een einde komt aan het naoorlogse snorloze tijdperk van gouverneurs. Daaraan koppelt hij meteen de vraag of de heer Bovens daarmee ook een ouderwetse persoonlijkheid is. Ik kan iedereen verzekeren dat hij dat niet is. Want na het zojuist genoemde televisietijdperk leven we nu in het tijdperk van de sociale media. De heer Bovens is actief op Facebook en hij twittert. Opvallend daarbij is, en dat is uit mijn eigen archiefonderzoek gebleken, dat er voor de heer Bovens maar één reden is om even te stoppen met twitteren. Dat is, zoals hij dat zelf letterlijk verwoordde: "Nu wordt het serieus. Uitroepen Prins Carnaval in Maastricht. Twitter-pauze tot morgenvroeg."

In zijn toespraak ter gelegenheid van het afscheid van de heer Frissen zei de heer Van Dijk letterlijk, en ik citeer: "Van de drie belangrijkste formele taken van de Commissaris van de Koningin lijkt mij die van voorzitter van Provinciale Staten de lastigste. Of, laat ik het met een knip-oog naar je opvolger zeggen: de meest uitdagende." Einde citaat.

Het is me de laatste weken opgevallen dat meerdere politici een bezoek brengen of hebben gebracht aan Lourdes. Ook leden van onze Staten en jij, Theo. Ik heb zelfs begrepen dat de benoemingsdatum is aangepast aan het Lourdesbezoek. Ik heb mij daarbij afgevraagd: waarom wil een aankomend Gouverneur per se voor zijn benoeming een bezoek brengen aan Lourdes? Wilde je daarmee kracht voor jezelf af-smeken? Of wilde je de hogere macht te hulp roepen om, weer deels de woorden van de heer Van Dijk gebruikend, de hier aanwezige groep volksvertegenwoordigers van verschillende pluimage met allemaal politieke en eigen belangen en nukken, opererend in een vaak hectische, deels door de waan van de dag bepaalde, politieke omgeving in het gareel te houden? Als het dit laatste betreft, beste Theo, dan kan ik je geruststellen en kun je geheel op het aardse vertrouwen. In geval van nood kun je altijd nog terugvallen op je vice-voorzitter.

Beste Theo. Bij een afscheid is het gebruikelijk om een cadeau aan te bieden, bij een installatie eigenlijk niet. Toch willen we je iets symbolisch aanbieden. Het is een robuuste, keramische

schaal. De rand van de schaal is gedeeltelijk opengewerkt en vertolkt de spelers in het veld die alle kanten uitkijken, een grote en een kleine groep. De schaal is de basis. Het is een stevig fundament waarop gebouwd kan worden. Maar de schaal is ook diep, waar alle plannen en politieke doeleinden in verzameld kunnen worden. Je begrijpt het al. Deze schaal staat symbool voor Provinciale Staten. Namens Gedeputeerde Staten zal er zo dadelijk een vervolg, een afronding, gegeven worden aan dit cadeau.

Beste mevrouw Bovens. U bent ongetwijfeld gewend aan de publieke rol van uw echtgenoot in de afgelopen jaren. Die rol zal echter nog indringender worden en van u zal nog meer betrokkenheid gevraagd worden.

Geachte heer Bovens, beste Theo. We hebben een nieuwe Gouverneur. Ik wens je een fantastische samenwerking met Provinciale Staten toe en ik heet je van harte welkom.

(Applaus en overhandiging van de schaal. Muzikaal intermezzo.)

De voorzitter: Dan mag ik nu het woord geven aan de heer Janssen, die namens Gedeputeerde Staten het woord zal voeren.

Gedeputeerde Janssen: Dank u wel, voorzitter. Geachte Gouverneur Bovens, mevrouw Bovens, leden van Provinciale Staten, collega's van Gedeputeerde Staten en alle andere aanwezigen. Laat ik beginnen met een voor u wellicht opzienbare onthulling. Voor u staat een niet onverdienstelijk voetballer. Ik heb jaren bij Roda JC gevoetbald, in diverse vertegenwoordigende elftallen gespeeld, ook voor Limburg. Waarom deze koppeling? Waarom deze anekdote? Voor voetbal en voor harmonie, fanfare of zangkoor geldt dat het collectief belangrijker is dan de som der delen. De voetballende egotripper loopt geheid pingelend vast. De trompettist die voortdurend uit de maat speelt of de hoogste toon plaatst, bewijst de muziek zeker geen eer. Voetbal en muziek laten zich met een beetje fantasie goed vergelijken met de provinciale bestuurslaag en met de partijen die daarin een rol spelen. Limburg heeft op beide gebieden een zeer rijke historie. Voetbal en blaasmuziek vergen een collectieve inspanning. Een inspanning die erop gericht is om het elftal of de harmonie in gezamenlijkheid op te stuwen. Een sportieve

overwinning is een overwinning van alle leden van de club. Voor een nederlaag geldt hetzelfde. Over sociale cohesie gesproken. Ook het openbaar bestuur behoort in gezamenlijkheid te opereren. Besturen heeft met dienen te maken en wel het dienen van de provincie die ons dierbaar is. Niet de provinciale overheid vormt Limburg, maar de Limburger. Die individuele Limburger is niet gediend met een ijdeltuitig provinciaal bestuur dat voor eigen parochie spreekt of erop uit is om hard de solotrompet te spelen. Het middenbestuur past een coördinerende, verbindende en stimulerende rol. Belangrijk daarbij is niet zelf het stralende middelpunt te willen vormen, maar voorzetten te geven die op het provinciale speelveld worden ingekopt. Begrijpt u mij niet verkeerd, ik pleit zeker niet voor een inactief, lui of saai bestaan in de achterkamertjes van het Gouvernement. Alles behalve dat. Nee, ik breek echt een lans voor dienend leiderschap dat anderen laat schitteren. De bestuursstijl daarbij behoort transparant en slagvaardig te zijn. Narcisme kan ook in het provinciehuis worden gemist als een Griekse financiële crisis. De handen moeten wapperen. Wij allen in deze zaal zijn het aan de Limburgers verplicht om de mouwen op te stropen en in duidelijke taal onze visie uiteen te zetten. Wij moeten durf tonen door beslissingen te nemen die niet altijd resulteren in de populariteitsprijs. Limburg moet ruimte krijgen en ook vrij zijn om zich te kunnen ontplooiën. Meer Limburg, meer kansen. Een overheid, op welk bestuursniveau dan ook, hoort niet in de weg te zitten van innovatieve kansen voor economie en werkgelegenheid. De overheid moet faciliteren en marktpartijen nog meer laten schitteren. Altijd vanuit het besef: wij zijn hier dankzij de burger en vooral voor de burger. Een toekomstvast Limburg is ons aller zorg.

Dames en heren. Deze dag stemt mij hoopvol. Wij installeren vandaag een nieuwe Commissaris van de Koningin die in mijn beleving de teamspeler is die wij in ons middenbestuur echt nodig hebben. Een man die de noodzakelijke coördinerende, verbindende, maar ook stimulerende rol kan spelen. Een man ook die weet wat het is om als bestuurder te dienen. Hij koppelt reflectie aan een zekere doelmentaliteit. Theo Bovens weet traditie en vooruitgangsgeloof te combineren. Carnaval, Brainport en een al dan niet Zaaie Hermenie, met het bestuursvoorzitterschap van de Open Universiteit.

Theo Bovens is gepokt en gemazeld in de Limburgse cultuur. Hij belichaamt Limburgse tradities die we graag willen behouden. Theo Bovens is daarbij serieus genoeg om te beseffen dat een bestuurder zichzelf ook niet te serieus moet nemen. Hij verstaat de kunst van het relativeren en dat heb ik zelf afgelopen dinsdag meegeemaakt. Onze nieuwe Commissaris van de Koningin is een man die humor als een geheim wapen durft in te zetten. Men moet de zwaarte van het leven kennen om de lichtheid zo af en toe uitbundig te vieren.

Dames en heren. Ik ben mijn verhaal hier vandaag begonnen met een misschien wat vreemde vergelijking van voetbal en blaasmuziek. Beide zijn echter gediend met spelers die hun rol kennen binnen het collectief. Het geheel, zoals ik al zei, is meer dan een som van de verschillende delen. Beide disciplines kennen een functionaris die boven de partijen staat, respectievelijk de scheidsrechter en de dirigent. Gouverneur Bovens, u aanvaardt uw nieuwe functie als voorzitter van Provinciale Staten en als voorzitter van het college van Gedeputeerde Staten in een tijd waarin een bestuurder lang niet altijd een groot applaus ten deel valt. Een bestuurder moet tegenwoordig van alle markten thuis zijn en hij moet vooral een zeer moedig mens zijn. In dit specifieke geval zal bovendien ook een beroep worden gedaan op uw talenten als dirigent en heel soms misschien op uw competenties als scheidsrechter. Bovenal kunt u zich in ons midden ontplooiën als een verbinder tussen en binnen Provinciale Staten en Gedeputeerde Staten, tussen Noord-, Zuid- en Midden-Limburg. Tussen Limburg en Den Haag. Tussen Limburg en onze bureaus. Wie je ook spreekt over Theo Bovens, zijn kwaliteiten als verbinder worden altijd en overal geroemd. Limburg mag zich daarom gelukkig prijzen met deze Gouverneur.

Bij een installatie hoort ook een cadeau. U hebt zojuist die schaal cadeau gekregen. Bij die schaal hoort ook een bloemstuk. De schaal is diep en is voorzien van een noodzakelijk stevig fundament. Hij symboliseert diepgang waarin plannen en ideeënrijkdom verzameld kunnen worden. Het bloemstuk dat ik dadelijk overhandig, oogt eenvoudig. Dat is het ook. Eenvoudig, maar wel gemeend. We leven niet langer in tijden dat opsmuk en grote gebaren de bovenaan moeten voeren in het Limburgse Provincia-

le orkest. Het bloemstuk met de drie rozen symboliseert de driehoeksverhouding tussen Provinciale Staten, Gedeputeerde Staten en u als Gouverneur, de heer Theo Bovens. De rozen zijn met elkaar verbonden door gras en bladeren. In het midden schittert, in alle bescheidenheid, een hortensia. Deze plant is gevoelig en kent bij de juiste verzorging een lange bloeiperiode. Hij verandert door de omstandigheden, maar behoudt zijn structuur. Ik wens dat dit ook opgaat voor het samenspel dat zich in dit huis voltrekt.

Gouverneur Bovens, ik feliciteer u, uw vrouw, uw familie en ons allemaal met deze heuglijke dag. Ik wens u bovendien veel succes en hoop dat we samen als team in Gedeputeerde Staten met een Limburgs Parlement in het belang van Limburg een klinkende overwinning kunnen boeken. Ik dank u voor uw aandacht.

(Applaus. Muzikaal intermezzo.)

De voorzitter: Ook de heer Janssen wil ik van harte dankzeggen voor de woorden, gericht tot onze nieuwe Gouverneur.

Geachte aanwezigen. We zijn nu toegekomen aan een bijzonder moment, namelijk het tekenen van het Gouden Boek van Limburg. Het Gouden Boek is een bijzonder boek waarin speciale evenementen voor Limburg, belangrijke personen die deze provincie bezoeken, worden vastgelegd. Het boek is in 1991 geboren bij de Europese top. De bedenker was toen de toenmalige kabinetschef, de heer Leo de Bruyn. Het boek is vervaardigd in het kunstatelier van de zusters Norbertinessen Sint Catharinadal in Oosterhout en het wordt in dit kunstatelier ook gekalligrafeerd. De installaties en ook het afscheid van de Commissarissen van de Koningin worden altijd opgetekend in het gouden boek.

Gouverneur, mag ik u vragen het boek te komen tekenen? Aansluitend wil ik de heer Janssen als plaatsvervangend Commissaris van de Koningin eveneens uitnodigen en ook ikzelf zal als vicevoorzitter van Provinciale Staten het boek tekenen.

(Ondertekening van het Gouden Boek van Limburg en fotomoment.)

De voorzitter: De foto's zijn gemaakt. Gouverneur, mag ik u uitnodigen voor uw toespraak?

Gouverneur Bovens: Voorzitter, excellenties, collega's, dames en heren. Het is om stil van te worden, het eerbetoon dat mijn echtgenote en ik ondervonden in de afgelopen maanden, vanaf de datum van de voordracht tot enkele minuten geleden. U hebt ons beiden dansend zien binnenkomen. Nou vooruit, ritmisch voortbewegend. Uw nieuwe Gouverneur die vandaag met een bepaalde schwing in een bijzondere cadans het ambt aanvaardt met een groot gevoel van eer, plezier en ambitie. Wat is er mooier dan een provincie voor te gaan waar letterlijk en figuurlijk de muziek in zit? Voor die eer ben ik velen dank verschuldigd. In de eerste plaats aan u, leden van Provinciale Staten, het Limburgs Parlement die mij deze functie hebben toevertrouwd. Uiteraard ook aan Hare Majesteit de Koningin die mij de vrijheid verschaft om als Gouverneur de rol van Commissaris van de Koningin te mogen vervullen, een dubbeltitel die ook mijn illustere voorgangers toekwam. En last but not least een groot aantal mensen in mijn nabijheid dat mij op diverse fronten heeft gevormd, heeft gekneed, gestuurd, geschoold en bezielde. Mijn echtgenote Lizzy, nu al door sommigen gouvornante genoemd – mensen die tot het moment van die uitspraak nog onze vrienden waren – die samen met mij deze verantwoordelijkheid wil aangaan. Mijn dochter Pauline, mijn ouders, waarvan mijn moeder liefelijk en mijn vader spiritueel aanwezig zijn, mijn broers, schoonzussen, alle familieleden die maken dat het nest waar deze Gouverneur uit voortkomt, warm was en warm is. En vele vrienden, zoals de hier aanwezige oudvoortrekkers van mijn oude verkennergroep waarmee ik al sinds 1967, dus bijna 45 jaar, veelvuldig optrek en die beloofd hebben om zodra ik ook maar een minuut naast mijn schoenen zou gaan lopen, me weer met beide benen op de grond te zetten. Dat is een handige actie als je verder wilt dansen voor Limburg. Minstens zo belangrijk zijn mensen geweest die mij in bestuurlijke zin hebben gevormd of zijn voorgegaan. Mag ik hier in het bijzonder Philip Houben noemen, oud-burgemeester van Maas-tricht, waarmee ik zestien jaar als volksvertegenwoordiger, als wethouder en als diens plaatsvervanger heb samengewerkt? Hij is hier gelukkig ook aanwezig. Grote bewondering heb ik voor zijn bestuurlijke gaven zoals integriteit,

coachend vermogen, uitmuntende contactuele eigenschappen en sociaal gevoel. Ik heb dat van nabij zien bloeien. Dat ik in de voetsporen van zijn vader, oud-Gouverneur Frans Houben mag treden, ervaar ik ook als een dankjewel aan diens zoon.

Van mensen iets leren, iets willen leren, een leven lang leren, ziedaar meteen een van de grote ambities in mijn nieuwe functie. Ik kom niet geheel toevallig uit een onderwijsorganisatie, de Open Universiteit. Die is opgericht om leergierige mensen kansen te bieden om hoger onderwijs te volgen. Zo leer ik van vele voorgangers, zoals Charles van Rooy wiens dochter een van mijn collega's als universiteitsvoorzitter was en nog is bij de Sociale Economische Raad, waar we samen – en dat zal Léon Frissen bijzonder aanspreken – invulling geven aan het Rijnlands model. Of van Sjeng Kremers die boegbeeld en rekker werd van een grote Limburgse beweging, gericht op perspectief in moeilijke economische tijden. Van Emiel Mastenbroek, de eerste Gouverneur die ik persoonlijk mocht meemaken. Of van Berend Jan van Voorst tot Voorst, waarmee ik een zeer respectvolle en op vriendschap en vertrouwen gebaseerde relatie kon opbouwen.

Aan het eind van die rij van mensen die je in gedachten voor je kunt zien als een onderdeel van een grote dansende keten, waarbij de ene persoon beide handen op de schouder van de voorganger legt – een dans die in Limburg zeer populair is bij feestelijke gelegenheden en die in de volksmond ook wel eens polonaise wordt genoemd – staat Léon Frissen. Na het toverwoord 'changé' draaien de dansers in de rij zich om en staat hij plots vooraan, midden in de spotlights. Léon Frissen verdient hier een speciale vermelding en aandacht. Het is immers veel gemakkelijker om een dans te leren als iemand je de passen al heeft voorgedaan. Ik wil hier mijn grote waardering uitspreken voor Léon door ten minste drie thema's te noemen waarmee hij de geschiedenisboeken van de provincie Limburg zal ingaan, zaken waarvoor hij zich in het bijzonder heeft ingezet.

Ik noem zijn inzet en visie bij het smeden van een stevige driehoek tussen bedrijfsleven, onderwijs en onderzoek en de verbindingen met de regionale overheid daarbovenop. De campussen in Venlo, in Geleen en in Maastricht vormen daarvan mede het bewijs. De verbreding en verdieping van een evenement zoals de

Floriade is dat eigenlijk ook. De samenwerking in Brainport 2020 staat. Dat is een mooie basis voor mij, afkomstig uit het wetenschappelijk onderwijs, om daarop voort te bouwen. Een ander voorbeeld betreft Léon's inzet op het gebied van de internationalisering. Zijn talloze contacten over de grens en het bevorderen van een goed nabuurschap, leverden hem veel persoonlijke contacten op. Zaken die hem na aan het hart lagen, zoals – ik noem maar in willekeurige volgorde – de wereldkampioenschappen wielrennen of een TEFAF of een United World College, richten de blik van de gehele wereld op dit stukje Nederland.

Net zo belangrijk vind ik, met Léon, dat Limburgers zich een vorm van wereldburgerschap eigen zouden moeten maken, dat zij zich onderdeel van de wereldgemeenschap zouden moeten voelen. Dat is dan pas echt internationalisering. Ik wil daarbij graag benadrukken dat Limburgers van oorsprong de meest internationale Nederlanders zijn. De meesten van ons, zoals we hier zitten, hebben in hun kwartierstaat, binnen de zestien kwartieren, wel een of meerdere buitenlandse voorouders. Ik heb zelf bijvoorbeeld directe voorouders uit Aken en uit Luik. Het kunnen omgaan met mensen uit alle windstreken der aarde, is een te herontdekken Limburgse kwaliteit die aansluit bij onze eigen recente geschiedenis. Zelf een smeltkroes van culturen zijnde, hebben we de beste papieren in huis om ons als wereldburger te gedragen. Léon, ook op dit gebied neem ik graag het estafettestokje over.

Het laatste voorbeeld betreft zijn vasthoudende aandacht voor het thema bestuurlijke integriteit. Het is mede aan hem te danken dat burgemeesters en commissarissen van de Koningin in de toekomst in dit land een belangrijke rol krijgen in het handhaven van deze integriteit. Ik kan u verzekeren dat dit thema ook bij mij op de prioriteitenlijst staat, vanaf mijn eerste werkdag. Transparantie van bestuursorganen en van bestuurders is daarbij de *conditio sine qua non*. Dat is het vertrekpunt. Verschil van inzicht over de grenzen van integer handelen draagt bij, helaas, aan de afstand die de burgers ervaren ten opzichte van politiek en bestuur. Samen die grenzen definiëren, kan de afstand ook doen verkleinen.

Léon, ik hoop in bovengenoemde zaken en in vele andere jouw werk voort te zetten. In elk geval zie ik ernaar uit om jouw passie en jouw

bezieling voor Limburg te delen. Het ga Resie en jou heel goed.
(*Applaus.*)

Dames en heren, leren van mijn voorgangers, leren van Limburgers, leren van Limburg. Als uw Gouverneur zal ik veel profijt hebben van mijn eigen leergierigheid. In de huidige wetenschappelijke, maar ook politieke, discussies over leiderschap wordt de inspirerende, de verbindende leider als het ideaaltypen neergezet. Inspireren betekent letterlijk begeisteren, of zoals ik liever naar het Limburgs toe vertaal: het betekent bezielen. Dat wil dus niet zeggen dat de ideale leider het altijd zelf beter moet weten dan de anderen of dat leiderschap automatisch een vorm van hiërarchie betekent. Ik zou ooit nog wel eens, als daar nog de tijd voor is – dat gaat vanmiddag niet gebeuren dus wees gerust – een discussie willen starten over het begrip volgerschap. Hebben we niet te veel mensen die zichzelf leider vinden? 16 miljoen bondscoaches, 16 miljoen minister-presidenten, of misschien nog erger: 1,1 miljoen gouverneurs. Iedereen speelt zijn eigen dokter. Door wie willen wij ons nog laten leiden of laten inspireren? Door mensen die ergens voor hebben doorgeleerd? Door mensen die een betere, assertievere babbel hebben? Door mensen van hogere leeftijd? In onze samenleving ontstaat er wellicht door de onderwaardering van volgerschap, door zelf je eigen baas in alles te willen zijn, een gebrek aan ons vermogen om open te staan voor inspiratie door anderen. Een gebrek aan ons vermogen de ander vertrouwen te schenken. Dit gebrek aan vertrouwen in de ander, niet in de laatste plaats in het leiderschap in bestuur en organisaties, leidt tot onverschilligheid, afzondering of vijandschap. Wees niet bang, ik ga vandaag niet een hele preek over het geloof houden, maar ik wil wel voor nadere studie verwijzen naar de opvattingen van Herman van Rompuy, de eerste Europese president genoemd. In diverse redes en interviews wijst hij op het gevaar van de angst die in onze samenleving groeiende is. Angst is in zijn visie het tegenovergestelde van elkaar vertrouwen schenken. Dat wordt nog eens versterkt door het verdwijnen van perspectief, van hoop, van geloof in de vooruitgang. Er groeit na de babyboomgeneratie een generatie op die voor het eerst in honderden jaren niet op voorhand kan zeggen dat men het beter heeft dan de ouders of de grootouders. Dat leidt tot onze

kerheid, tot een grotere nadruk op rechten van mensen dan op plichten van mensen. Van Rompuy ziet in het verdwijnen van hoop en perspectief een relatie met het minder belangrijk worden van religie in de samenleving. Ik citeer: “Terwijl juist in tijden van crisis het belang van waarden blijkt. We staan voor belangrijke maatschappelijke uitdagingen. Maar op al die uitdagingen bestaan antwoorden. Die liggen niet in het aanwakken van angst, haat of argwaan, maar die zijn er op gericht om mensen en gemeenschappen dichter bij elkaar te brengen.” Einde citaat.

Ik deel die mening, maar ik had u beloofd geen preek te zullen houden. Ikzelf leef volgens het katholieke, maar eigenlijk ook volgens het universele adagium: doe een ander niet aan wat jij niet wilt dat jou wordt aangedaan.

Dat ik een lerende Gouverneur ben – van u allen hier aanwezig wil leren – staat niet op gespannen voet met begrippen als daadkracht en richting geven. Integendeel, denk ik, maar mijn leidinggeven zal geen dogmatisch karakter hebben. Kritiek is in mijn opvatting dan ook een extra kans om iets te leren en dus een kans op verbetering van de kwaliteit van volgende besluiten. Daarbij wil ik graag een voorzitter zijn, dames en heren, die anderen in staat stelt om het beste uit zichzelf te halen. U, leden van Provinciale Staten en Gedeputeerde Staten, het moeten uw successen zijn als wij in Limburg het een en ander voor elkaar boksen. U maakt bijvoorbeeld majeure projecten mogelijk, zoals de gebiedsontwikkeling Ooijen-Wanssum of de herstructurering van Woonwijken Midden-Limburg, of de Sportzone in de Westelijke Mijnstreek en het Euregionale hoofdprogramma Maastricht Culturele Hoofdstad. Dan noem ik er maar een paar. Ik ben erg optimistisch voor Limburg. Er liggen veel plannen en ideeën klaar voor deze provincie. De agenda is voor jaren gevuld. Ik hoop dat Limburg u de daartoe benodigde inspiratie verschaft en dat ik daarbij een bezielende bijdrage kan leveren.

Dames en heren, ik ben de eerste Gouverneur – van de zestien voorgangers heb ik zojuist gehoord – die van opleiding historicus is en dat had ik natuurlijk moeten weten. U zult daar nog spijt van krijgen, of misschien plezier. Honderd jaar geleden, onder Gouverneur Ruys de Beerenbrouck, maakte Limburg een enorme demografische groei door. In 25 jaar tijd van 270.000 inwoners naar 430.000 inwoners. Hoe anders is

de situatie op dit moment. De demografische groei is eruit. De kunst is om de groei in andere opzichten voort te zetten. De opgave voor Limburg is om met minder mensen meer geld te verdienen. We moeten het, anders gezegd, slimmer gaan doen. Slimmer dan we het op dit moment doen en slimmer dan elders in het land. Onze arbeidsproductiviteit moet de hoogste zijn van Nederland. We moeten onze kinderen het beste en het hoogste opleiden. Dat doen we eigenlijk al en dat is het goede bericht. Maar vele goedopgeleide mensen vertrekken na schooltijd naar elders. Ook onze algehele gezondheid moet omhoog. Dat betekent in mijn visie dat de nadruk de komende tijd moet liggen op een brede kwaliteitsagenda. Kwaliteit van leefomgeving, kwaliteit van voorzieningen, van onderwijs, van zorg, van infrastructuur, van werkgelegenheid, van onderlinge en van internationale relaties, van het culturaanbod en van veiligheid. Eigenlijk gaat het dus om de kwaliteit van de mens, de kwaliteit van Limburgers, van iedereen die hier woont, werkt, recreëert of zich met ons verbonden voelt. Het merk Limburg moet staan voor kwaliteit. Ik vraag daarbij extra aandacht voor de kwaliteit van hoe we met elkaar omgaan. Toen ik op 1 oktober aantrad, eindigde de week tegen de eenzaamheid. In een gebied waar vergrijzing een issue is, moet niet alleen alle aandacht naar de zorgsector gaan. Ik zie het ook als een onderdeel van mijn opdracht om 'weken tegen de eenzaamheid' in Limburg overbodig te maken. Als ik een weekje per jaar vrijwilligerswerk doe – op bedevaart ga naar Lourdes – weet ik uit eigen ervaring dat een groot deel van de kracht van die plek de ontmoeting is met anderen. Ik zal dan ook waar ik kan, Limburgse mensen bemoedigen en in het zonnetje zetten die tijd en energie steken in de ander. Of, om het weer in danstermen te zeggen: hulde voor hen die de muurbloempjes het eerst op de dansvloer vragen. Ruys de Beerenbrouck rekende het tot zijn taak om Limburg zo goed mogelijk te integreren in Nederland. De rest van het land moest weten dat Limburg niet het donkere zuiden was waar je naar afzakt. Ik probeer al tientallen jaren in mijn contacten in Holland duidelijk te maken dat je naar Limburg opstijgt in plaats van afzakt, maar dat even terzijde. Het integreren doet mij vanzelf denken en nadenken over de identiteit van de Limburger. Daarmee begeef je jezelf, denk ik, al heel snel op glad ijs. Bestaat er zoiets als dé Nederlandse

identiteit? U kent die uitspraak. Of één Limburgse identiteit? Als je die al zou kunnen beschrijven, zou je dan niet veel meer en veel eerder op zoek moeten gaan naar onze gewenste identiteit? Wat wil Limburg over pakweg twintig jaar voorstellen? Moet identiteit dan niet een nieuwe lading krijgen? Een mooier begrip voor mij is wellicht: de Limburgse ziel. De ziel die wij in deze provincie met elkaar delen. Een ziel die met name gevormd is door ons 'anders zijn' dan de rest. Tevens een ziel die in staat is om in iedereen te kruipen die zich hier thuis voelt of die op een andere wijze bijdraagt aan de Limburgse samenleving, al is het maar omdat hij in India of China een bijdrage levert aan onze economie. Een ziel is per definitie zonder grenzen, terwijl identiteit van grenzen leeft. Vandaar mijn voorkeur voor het begrip ziel boven identiteit. Eén Limburgse identiteit bestaat niet, maar één Limburgse ziel wel degelijk. Die delen wij hier allemaal.

Ons verleden als staatkundige en religieuze lappendeken, ons landschap met heuvels en dalen of natuurgrenzen, hebben gemaakt dat we in elk dorp of stad snel al meer dan een schutterij, meer dan een harmonie, meer dan een voetbalclub of meer dan een koor hebben. Ze zijn ontstaan uit tegenstellingen en de rivaliteit tussen verenigingen, tussen buurten, tussen dorpen en tussen steden is legendarisch in deze provincie. Onze Limburgse ziel bevat het vermogen om uit die tegenstellingen een beter resultaat te halen. Fanfares en harmonieën blijken in een keer beter te kunnen spelen. Feesten zijn mooier in dorp A dan in dorp B en worden daardoor het volgend jaar alleen nog maar beter en intenser. De kwaliteit gaat dus omhoog. Het is nu de kunst om de Limburgse traditie van de interne rivaliteit om te zetten in een hoger kwaliteitsbegrip. Dat kan slechts door een strakkere focus op wat onze agenda werkelijk is en door van samenwerken een competitie te maken. Dan kunnen we een topprestatie in Limburg neerzetten.

Dames en heren, Limburg heeft toekomst, omdat Limburg toegevoegde waarde biedt. We hebben de beide Euregio's Nederland en Europa iets te bieden. Meerwaarde te bieden die ons weer kansen biedt. Limburg heeft toekomst, maar alleen als we toegevoegde waarde hebben. Verliezen we die meerwaarde, dan hebben we een groot probleem. Als we al meerwaarde hebben, dan zijn we vaak veel te bang om dat te

tonen. Hoewel ik als Maastrichtenaar van nature zeer bescheiden ben, wil ik als Gouverneur die natuurlijke schroom graag wat laten varen voor de Limburgse zaak. Als lerende Gouverneur daag ik de Limburgers uit mij alle trots te tonen die zij in huis hebben. Leer mij uw trots kennen! Er is nu al zoveel om trots op te zijn. Onze evenementen – de Floriade – onze land- en tuinbouw, onze universiteiten, onze hogescholen, het bedrijfsleven, de natuur, de cultuur, onze leefstijl. Vult u het zelf maar allemaal aan. Vanaf aanstaande dinsdag start ik met een hernieuwde kennismaking met Limburg, op zoek naar die trots, op zoek naar wat mensen beweegt. Ik heb besloten niet traditiegetrouw te starten in de hoofdstad van deze provincie, maar ik start in Venlo in Noord-Limburg. Vóór carnaval wil ik in 33 gemeenten kennis vergaren over wat Limburgers echt bezighoudt. Kennismaken met de mensen, hun zorgen vernemen, hun passies en hun trots horen. Ik wil de ziel van elke gemeenschap in deze provincie kunnen vatten. Leer mij de Limburgers kennen. Vraagteken, uitroepeten. De Limburgers mogen natuurlijk ook mij leren kennen. Over de precieze vorm van mijn digitale zichtbaarheid en interactiviteit wordt nog nagedacht, maar ik heb in ieder geval mijn bestaande twitteraccount voortgezet onder mijn eigen naam, waarop iedereen mij kan volgen. Ik heb nog aan de ceremoniemeester gevraagd of ik nog een fotootje zou maken voor Twitter, maar dan krijgen we discussies over wat in deze zaal wel mag en wat niet mag.

Dames en heren, na mijn benoeming is er door velen in de provincie over mij gesproken, achter mijn rug om en rechtstreeks. Mijn imago is uitgebreid besproken in de media, in de websites en in de kranten. Ik wil tot slot van mijn bijdrage deze gelegenheid aangrijpen om nog een aantal imagoproblemen of misverstanden aan te kaarten.

Het eerste imagoprobleem. Ik zou een echte Sjeng zijn. Volgens een niet bevestigde bron zou het ergste zijn wat je als Maastrichtenaar tegen iemand uit Venray kunt zeggen: “Iech kom neve diech woene!” Mijn antwoord is: dat klopt. Ik ben dus inderdaad geboren in de hoofdstad. Ik heb er 42 van de 52 jaar van mijn leven gewoond, maar nee, ik ben niet van binnen de muren van de stad en drie van de vier grootouders waren niet uit Maastricht. Zoals ik al zei, door ons bescheiden karakter hebben wij in

Maastricht de post van Gouverneur bijna tweehonderd jaar overgelaten aan anderen.

(Applaus.)

Klapt u nu voor die bescheidenheid? Na 198 jaar zijn de Maastrichtenaren eindelijk ook zo ver dat ze iemand hebben om dit ambt te bekleden. Maastricht komt dus feitelijk pas kijken. Alle gekheid op een stokje, ik was veel op stap in de gehele provincie. Ik werk in Parkstad en heb overal in Limburg vriendschaps- en familiebanden. U mag mij eraan houden: ik kom graag uit Maastricht.

Imagoprobleem 2. Ik zou het gehele jaar carnaval vieren. Voor mij is dat een contradictio in terminis. Ja, ik vier graag carnaval en ben actief in journalistieke en muzikale carnavalsactiviteiten. Nee, het is niet het gehele jaar. Carnaval duurt voor mij maar drie dagen, de voorbereidingen even niet meegeteld.

Maar ook hier even serieus. Carnaval is in alle betrekkelijkheid van het feest ook een serieuze zaak. Het feest kent zijn volkse, maar ook zijn stijlvolle elementen en tradities. Bij de waardigheid van het gouverneurschap en het gouverneursambt hoort mijns inziens dat de stijlvolle elementen de boventoon moeten voeren. Een Maastrichtse kreet uit 1839 van de Mannensociëteit luidt niet voor niets: vier vastelaovend, meh neet boete de sjraom. Ik zal die zwaar ter harte nemen.

Imagoprobleem 3, meteen het laatste. Ik zou een snor dragen. Ja, die constatering is volstrekt juist. Ik ben bereid die tot ‘snor van Limburg’ te verklaren. Bij een gelegenheid van zwaar algemeen Limburgs belang kan deze dan bij opbod worden geveild, waarna ik hem graag weer voor u laat aangroeien. Dat zit dus wel snor.

Dames en heren, ik heb u – na een grote merci aan mijn leermeesters, mijn voorgangers en mijn familie – iets verteld over welke leiderschapstijl ik wil blijven hanteren. Leergierig en anderen in positie brengend. Ik wil graag anderen laten scoren, even richting de heer Janssen, maar o wee als u de doelpunten zou missen. Ik heb u tevens verteld dat ik als hét antwoord op de door de demografie gedomineerde economische uitdagingen, het volop inzetten op het thema kwaliteit zie. Daarbij heb ik tevens aangegeven dat Limburg optimistisch naar de toekomst kan kijken, mede gebaseerd op de zielskenmerken van de Limburger: de aanwezige kracht om rivaliteiten te overstijgen en om te zetten in top-prestaties.

Ten slotte heb ik getracht, naar ik aanneem volstrekt tevergeefs, om mijn voornaamste imago-problemen weg te nemen.

De dans is als metafoor al langsgelopen vandaag, ook in mijn bijdrage. Woorden als stem-pel, ritme, cadans, contrapunt en harmonie komen gemakkelijk in je hoofd op als je over Limburgers wilt spreken. Mijn definitie voor het woord dans zou zijn: een door muziek bezielde beweging. Toen ik deze speech voorbereidde, merkte ik dat er geen Limburgs woord bestaat voor *schwung*, voor *spirit*, voor *esprit*, voor *elan*. Ik had dat immers graag als motto voor mijn speech gekozen. Maar het tekent tevens de rijkdom van de Limburgers, dat wij al die woorden die ik zojuist noemde niet alleen verstaan, maar ook in ons dagelijks taalgebruik hebben kunnen overnemen. Ik zie, conform de titel van de slotdans 'Duet', uit naar een bezielende samenwerking met u allen, maar voor één doel: het succes van Limburg en het geluk van de Limburgers. Ik heb gezegd.
(*Applaus.*)

5. Sluiting

De voorzitter: Gouverneur, dank voor uw hartelijke woorden waarin u duidelijk aangeeft dat u met de ene hand naar Gedeputeerde Staten en met de andere hand naar Provinciale Staten klaarstaat voor de toekomst van Limburg en haar burgers. Er was één moment in uw toespraak dat ik dacht 'oei'. U zei letterlijk: ik wil niet vandaag een hele preek gaan houden. Betekent dit dat we ons wel in de toekomst daarop moeten voorbereiden?

Bij de ontvangst, voorafgaande aan deze bijeenkomst, hebt u al een duo Bovens-Van Bilsen gesmeed. Wat u zich toen waarschijnlijk niet gerealiseerd hebt, is dat dit een duo van twee historici is. Het is niet alleen zo dat dit de eerste Gouverneur is die een historicus is – ik heb het niet nagezocht – maar het kan ook nog zo zijn dat dit de eerste vice-voorzitter is die een historicus is.

Beste Theo, we zullen ons zo dadelijk, aansluitend aan deze buitengewone bijeenkomst, naar de feestzaal begeven voor een feestelijke afsluiting. Mag ik je uitnodigen om daar in de feestzaal met mij het eerste glas te heffen, niet zozeer om daarmee de receptie te openen, maar

om daarmee te klinken op de goede jaren voor Limburg die we onder jouw leiding zullen mogen beleven.

Dames en heren, graag wil ik vermelden dat deze installatie mede mogelijk is gemaakt door het Festival De Nederlandse Dansdagen, die speciaal voor deze bijeenkomst hier samenwerkt met toptalent uit Limburg. U zag leerlingen van de Opleiding Dans Maastricht en van ArtEZ Vooropleiding Dans van het Valuascollege te Venlo. Zij hebben al een dans uitgevoerd en een dans volgt nog. De eerste heette Romeo en Julia van Sergej Prokofjev en de andere is het Duet Adagio van Tomas Albinoni. De muzikale intermezzo's werden verzorgd door het koperensemble, bestaande uit musici van het Limburgs Symfonieorkest. De heer Ronald Wintjens, choreograaf van Limburgse bodem, creëerde de choreografieën.

Dames en heren, ik mag nu aandacht vragen voor een heel speciale afsluiting en verrassing. Onder andere met Brigitte Heitzer, onze musicalster van Limburgse bodem. Zij zal voor u de eerste twee coupletten a capella en alleen zingen. Vervolgens wil ik u uitnodigen om samen met haar het eerste couplet te zingen. Een kaartje met de tekst hebt u op uw stoel of desk gevonden. Mag ik u verzoeken om straks tijdens het gezamenlijk zingen van ons volkslied te gaan staan?

(*Applaus. Muzikaal intermezzo*)

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van deze buitengewone vergadering. U allen wil ik danken voor uw komst hiernaartoe. Graag nodig ik u uit voor de receptie die in de feestzaal beneden zal plaatsvinden. De leden van Provinciale Staten en de familie van de heer Bovens mag ik uitnodigen om de heer Bovens al eerste te komen feliciteren. Dit gebeurt in de Eurohoek. Als u de zaal door de grote deur verlaat, dan ziet u aan het uiteinde onderaan de trappen deze Eurohoek. Ik dank u nogmaals voor uw komst en wens u een gezellige voortzetting van deze namiddag en ik sluit hiermee de vergadering.
(*Einde van de vergadering om 16.30 uur.*)

De notulen van de vergadering van 7 oktober
2011 zijn door Provinciale Staten goedgekeurd
in hun vergadering van 16 december 2011

Mevr. drs. J.J. Braam, griffier

Dhr. drs. Th.J.F.M. Bovens, voorzitter

BIJLAGEN

Geen